

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **M. M.**, zastoupeného JUDr. Janem Stančíkem, advokátem se sídlem ve Valašském Meziříčí 6, ul. Hemy 855, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.5.2014 č.j. KUZL 19719/2014, ve věci dodatečného povolení stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 13.5.2014 č.j. KUZL 19719/2014 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jana Stančíka, advokáta se sídlem ve Valašském Meziříčí 6, ul. Hemy 855.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.5.2014 č.j. KUZL 19719/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Městského úřadu Vsetín ze dne 18.2.2014 č.j. MUVS-S 606/2014/OÚPSŘ-330/Hrn-8, kterým bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) zastaveno řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby „Stavební úpravy zemědělské usedlosti na pozemku parc. č. X v k.ú. Malá Bystřice“ (dále jen stavba).

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- 1) Žalobce napadá právní hodnocení žalovaného, že usnesení správního orgánu I. stupně není v rozporu s právními předpisy, takže nebyl dán důvod pro postup podle ust. § 90 odst. 1 správního řádu. Usnesení správního orgánu I. stupně je nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné, když v něm nebylo dostatečně vysvětleno, z jakých konkrétních důvodů dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že se nejednalo o stavební úpravy zemědělské usedlosti, ale o zcela novou stavbu rekreačního objektu. V tomto směru je naprosto nedostatečný odkaz na kontrolní prověrku konanou dne 21.11.2013 bez zmínění konkrétních stavebně technických znaků posuzovaného objektu, jež vedly správní orgán k závěru, že se jedná o zcela novou stavbu rekreačního objektu.
- 2) Usnesení správního orgánu I. stupně bylo vydáno poté, co marně uplynula nepřiměřeně krátká lhůta k doplnění podkladů žalobcem, která byla stanovena výzvou správního orgánu I. stupně ze dne 22.1.2014. Podle žalobce měla být určená lhůta minimálně tříměsíční, aby marně neuplynula.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce nijak blíže nespecifikuje nesouhlas s rozhodnutím žalovaného, který v postupu stavebního úřadu neshledal pochybení, které by mělo za následek nezákonnost nebo nesprávnost napadeného usnesení a neshledal ani pochybení, kterým by byl žalobce krácen na svých právech. Žalovaný odmítl žalobcovo tvrzení, že usnesení stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, neboť na snímcích z ortofoto z roku 2005 a z roku 2008, které jsou součástí správního spisu a na nichž je zvýrazněn pozemek parc. č. X v k.ú. Malá Bystřice, v rámci jehož zvýraznění je patrná nespecifikovaná stavba, není na pozemku parc. č. X (nyní X a X) patrná žádná stavba zemědělské usedlosti. Na snímku ortofoto z roku 2012, který je rovněž součástí správního spisu, je nespecifikovaná stavba umístěná na pozemku parc. č. X zřetelná, nicméně je zde patrná již úplně nová stavba a v porovnání se stavbou na pozemku parc. č. X poměrně velkých rozměrů. Na snímcích ortofoto z let 2005 a 2008 je na pozemku parc. č. X vidět zeleň tvořenou vrostlými stromy a zastavěnou plochou. Není patrný ani náznak nějaké stavby. Dále žalovaný poukázal na výpis z katastru nemovitostí, který je rovněž součástí správního spisu, prokazující stav evidovaný k datu 19.7.2013, z něhož je zřejmé, že na pozemku parc. č. X není umístěna žádná stavba, zato na pozemku parc. č. X je zapsána stavba zemědělské stavby. Žalovaný má za to, že stavební úřad rozhodoval v souladu s právními předpisy a na základě skutečností a podkladů, které jsou součástí správního spisu, a své usnesení také řádně odůvodnil. Pokud jde o žalobcovo tvrzení, že lhůta, která mu byla poskytnuta k doplnění podkladů k žádosti o dodatečné povolení stavby, byla nepřiměřeně krátká, žalovaný se s tímto názorem neztotožňuje, neboť vzhledem ke skutečnosti vyplývající z ověření stavebního úřadu ze dne 6.12.2013, že je stavba

umístěna v neurbanizovaném území a je tedy v rozporu s územním plánem sídelního útvaru Malá Bystřice (dále jen ÚP), žádosti o dodatečné povolení stavby nelze vyhovět. Žalovaný zdůraznil, že již v napadeném rozhodnutí uvedl, že stavební úřad měl za daného stavu žádost o dodatečné povolení stavby zamítnout v souladu s ust. § 51 odst. 3 správního řádu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů týkajících se řízení o dodatečném povolení stavby, jakož i řízení o odstranění stavby (žaloba téhož žalobce proti rozhodnutí žalovaného o odstranění stavby vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22A 1/2015 – poznámka soudu) krajský soud zjistil, že stavební úřad dne 21.11.2013 provedl kontrolní prohlídku staveb na pozemku parc. č. X v k.ú. Malá Bystřice spojenou s ohledáním na místě. Žalobce byl o provedení prohlídky informován a byl jí účasten. Dle obsahu správního spisu byla na místě pořízena fotodokumentace zaznamenávající dvě stavby, a to stavbu rekreačního objektu a stavbu dřevníku. Jejich situování bylo zakresleno do mapového leteckého snímku a současně byl pořízen protokol z kontrolní prohlídky, který obsahuje popis stavby a jejího vnitřního členění a dále zjištění, že stavba je provedena bez stavebního povolení. Žalobce se vyjádřil, že objekt je postaven na místě původní hospodářské budovy. S datem vyhotovení 6.12.2013 se ve spise nachází ověření stavebního úřadu z hlediska souladu žádosti s územně plánovací dokumentací, v němž je uvedeno, že stavba se nachází v ploše zemědělského půdního fondu v neurbanizovaném území tak, jak bylo stanoveno územním plánem sídelního útvaru Malá Bystřice (obecně závazná vyhláška č. 1/1996, která nabyla účinnosti dne 12.9.1996). Stavební úřad tedy dospěl k závěru, že stavba není v souladu s tímto územním plánem (dále jen ÚP), neboť nesplňuje požadavky a podmínky ÚP. Oznámením ze dne 10.12.2013 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby rekreačního objektu a skladu dřeva na pozemku parc. č. X a X, které byly provedeny žalobcem bez stavebního povolení. Žalobce byl současně poučen o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby a současně byl upozorněn také na skutečnost, že stavba se nachází v neurbanizovaném území dle platného ÚP. Dne 15.1.2014 byla stavebnímu úřadu doručena žádost žalobce o dodatečné povolení úpravy zemědělské usedlosti na pozemku parc. č. X. Výzvou ze dne 22.1.2014 byl žalobce vyzván k doplnění žádosti, k čemuž mu byla stanovena lhůta do 14.2.2014 s poučením, že nebudou-li nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, stavební úřad stavební řízení zamítne. Výzva byla žalobci doručena dne 28.1.2014. Dne 14.2.2014 žalobce doplnil doklady k žádosti o průvodní zprávu, průvodní souhrnnou a technickou zprávu, požární zprávu, výkresovou a dokladovou část včetně stanoviska ČEZ, RWE, Telefonica. Dále předložil žádost o změnu ÚP podanou obci Malá Bystřice, seznam dotčených parcel a kopii LV. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 18.2.2014 č.j. MUVS-S 606/2014/OÚPSŘ-330/Hrn-8 bylo řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu s odůvodněním, že žalobce ve stanovené lhůtě nedoplnil žádost o projektovou dokumentaci zpracovanou podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění. Dále stavební úřad rozvedl, které skutečnosti z předložené dokumentace nejsou zřejmé a jaké nedostatky ve vztahu k platným

právním předpisům obsahuje. V další části usnesení stavební úřad konstatoval, že se nejedná o stavební úpravy zemědělské usedlosti, ale o zcela novou stavbu rekreačního objektu, což bylo prověřeno při kontrolní prohlídce dne 21.11.2013. Další část rozhodnutí pak upozorňuje stavebníka na skutečnost, že ani doplnění podkladů by nevedlo k vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby s ohledem na to, že je v rozporu s územním plánem, jímž je stavební úřad vázán. Závěrem stavební úřad uvedl, že ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastavil, jelikož žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti bránící pokračování v řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání a zároveň požádal o poskytnutí dostatečně dlouhé doby pro zpracování dokumentace a doplnění potřebných podkladů. V odůvodnění uvedl, že pro doplnění dokladů mu byla určena lhůta 14 pracovních dnů, kdy nebyl schopen zajistit podklady v plném požadovaném rozsahu. Dále požádal o zohlednění souhlasného stanoviska Obecního úřadu v Malé Bystřici k jeho žádosti o změnu ÚP. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. V rámci vypořádání se s námitkami žalobce žalovaný v odůvodnění uvedl, že bylo prokazatelně zjištěno, že předmětná stavba byla postavená v rozporu s platnými právními předpisy a tudíž dodatečné stavební povolení pro tuto stavbu není za dané situace možno vydat. Žalovaný dále zdůraznil, že dle zjištění stavebního úřadu ze dne 6.12.2013 není stavba v souladu s ÚP a znemožňuje tak podané žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení vyhovět. Žalovaný vyslovil názor, že stavební úřad měl za této situace žádost žalobce o dodatečné povolení stavby zamítnout v souladu s ust. § 51 odst. 3 správního řádu a neprovádět další dokazování. K žalobcově žádosti o zvážení souhlasného stanoviska Obecního úřadu Malá Bystřice k žádosti o změnu ÚP žalovaný uvedl, že pořízení změny ÚP je plně v kompetenci zastupitelstva příslušné obce a jedná se o zdoluhavý proces trvající v průměru asi 18 měsíců, proto je předběžné souhlasné stanovisko obce v posuzované věci bez právního významu.

Podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Správní orgán z důvodů stanovených zákonem (správním řádem nebo jiným zákonem) řízení zastaví, tzn., že nerozhodne o předmětu řízení, tedy nevydá rozhodnutí ve věci (§ 67 odst. 1). Pro zastavení řízení z procesních důvodů, které brání vydání rozhodnutí ve věci, stanoví správní řád formu usnesení podle § 76, tedy procesního rozhodnutí. Na rozdíl od přerušení řízení podle § 64 odst. 1 nemá správní orgán v případě zastavení řízení na výběr, zda ho zastavit nebo nikoliv, a nastane-li některý z důvodů pro zastavení řízení předpokládaných zákonem, správní orgán řízení zastavit musí, a to jak v případě řízení o žádosti (§ 66 odst. 1), tak v případě řízení z moci úřední (§ 66 odst. 2) [Správní řád komentář, 2. vydání, JUDr. Josef Vedral, Ph.D., RNDr. Ivana Hexnerová, BOVA POLYGON, Praha 2006; 2012, str. 590].

Z výše citovaného zákonného ustanovení, jakož i z komentáře k němu, je seznatelné, že správní orgán přistoupí k uvedené formě rozhodnutí, tj. zastavení řízení procesním rozhodnutím v případě, nastane-li některý z důvodů pro zastavení řízení předpokládaných zákonem. V případě existence důvodu pro zastavení podle

ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zde musí existovat situace, kdy pro neodstranění podstatných vad žádosti nelze pokračovat v řízení. Rozhodná je také skutečnost, že tyto procesní důvody brání vydání rozhodnutí ve věci samé (§ 67 odst. 1 správního řádu). Žalobce v prvním žalobním bodě namítl nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně proto, že není přezkoumatelné, z jakých konkrétních důvodů dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že se nejednalo o stavební úpravy zemědělské usedlosti, ale o zcela novou stavbu rekreačního objektu. Jakkoli se žalobce nevyjadřuje zcela pregnančně, vymezuje pochybení správního orgánu I. stupně a následně také žalovaného správně. Napadená část odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (str. 2 odst. 2 prvostupňového rozhodnutí) stejně jako navazující část (str. 2 odst. 3 prvostupňového rozhodnutí) totiž obsahují správní úvahy o meritu věci, tedy o důvodech, pro které nelze posuzovanou stavbu dodatečně povolit. Takovéto úvahy o věci samé však nemají své místo v procesním rozhodnutí, jímž se zastavuje řízení z procesních důvodů, které brání vydání rozhodnutí ve věci samé. Výrok prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a jeho odůvodnění ve shora označené části jsou tudíž ve vzájemném rozporu. Úvahy správního orgánu I. stupně o meritu věci, které jsou součástí odůvodnění procesního rozhodnutí, jsou v rozporu s jeho závěrem, že žalobcem neodstraněné vady žádosti brání pokračování v řízení. Za daného procesního stavu nebyly naplněny zákonné podmínky pro postup podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Příléhavým postupem ve věci by bylo zamítnutí žádosti ve smyslu ust. § 51 odst. 3 správního řádu, jak uvedl správně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný však již neupřesnil, z jakého důvodu má za to, že tento procesně vadný postup správního orgánu I. stupně nezpůsobuje nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu je-li v souladu s ust. § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. V posuzované věci však správní orgán I. stupně, ač mu bylo již před zahájením řízení o odstranění stavby známo (písemnost z 6.3.2012), že posuzovaná stavba je v rozporu s ÚP, další dokazování provedl, protože v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné vyhodnotil obsah písemností předložených žalobcem. Současně vyhodnotil posuzovanou stavbu s územně plánovací dokumentací, tj. provedl úvahu o meritu věci. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že rovněž žalovaný přistoupil k úvahám o meritu věci, když vymezil důvody, pro které nelze žádosti o dodatečné povolení stavby vyhovět. Chybný postup správního orgánu I. stupně, který nedůvodně aplikoval ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, krajský soud na rozdíl od žalovaného neshledává nepodstatným, neboť de facto došlo k rozhodnutí věcnému ovšem formou rozhodnutí procesního, což ve svém důsledku vedlo k podstatnému zkrácení procesních práv žalobce. Zatímco procesní rozhodnutí podle § 66 odst. 1 správního řádu je správním orgánem vydáno bez dalšího, pouze nastane-li překážka dalšího řízení, která je vymezena zákonem, tak v případě meritorního rozhodnutí, a to i rozhodnutí podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu, má účastník řízení právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, navrhnout jejich doplnění, navrhnout další důkazy. Nesprávným postupem správního orgánu I. stupně byl tedy žalobce na těchto právech zkrácen. Je sice pravdou, že žalobce nepředložil veškeré podklady nezbytné k doplnění žádosti, avšak tato skutečnost sama o sobě nebyla důvodem pro zastavení řízení, neboť, jak je zřejmé z obsahu odůvodnění správních orgánů obou stupňů, ve věci bylo možno přes tyto procesní nedostatky věcně rozhodnout. Na základě této argumentace dospěl krajský soud k závěru, že první žalobní bod je důvodný.

V druhém žalobním bodě brojil žalobce proti nepřiměřeně krátké lhůtě, která mu byla určena k doplnění podkladů. Krajský soud s ohledem na shora vyslovený právní názor má za to, že je nadbytečné zabývat se důvodností tohoto žalobního bodu. Rovněž přihlédl ke stávající judikatuře správních soudů, podle níž přezkoumává-li soud zákonnost výroku rozhodnutí, jímž došlo k zastavení správního řízení z některého z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 správního řádu z roku 2004, nemůže se v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30.11.2011 č.j. 57A 128/2010-56). Druhý žalobní bod jde svým obsahem nad rámec tohoto právního názoru.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč a 2x režijní paušál po 600 Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady za právní zastoupení tak činí celkem 5 800 Kč. Celkové náklady řízení představují částku 9 800 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. února 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu